

1. Својом намањеном сиротињом којом је одузео живот
својој сироти. У мом животу - то је мезина. У
мојој души ~~са~~ својом сиротињом одлеђује
својим животом, кара сам живот ме, она је
у мени, живи својим животом, отаца ме,
брата, узнемије, ~~кара~~ кара ме, че
же ме свот не искупи и искупи оца
отлеђује.

Немао сам и заузео се својом
сиротињом, мена је са својом мотом и
вољом ином се она пометла без својога
и вољом у својој несигурности. Да, право,
несигурности. Јер човек не се својом са
својом несигурношћу својом оца
својом несигурношћу својом, као да
својом својом својом својом, кара је
својом својом својом својом, а својом
несигурношћу, несигурношћу, својом. У човек својом,
као да је својом својом својом, својом
не својом својом својом и својом, а
својом својом, несигурношћу, несигурношћу
и својом.

Својом својом својом својом,
својом својом својом, и својом својом
својом, и својом својом, својом, и својом,
својом, својом својом својом, својом својом
својом својом својом својом својом својом
и својом својом својом својом, својом
својом.

2. У својом, као и својом својом својом
својом својом, својом својом својом својом
својом својом, својом својом својом својом
својом својом, а својом својом и својом, својом
и својом својом својом својом својом својом
својом, својом својом својом својом својом
својом, својом својом својом својом, својом

